

- 5) Gdyby sąd krajowy stwierdził nieuczciwy charakter warunku umownego wiążącego się z ryzykiem kursu wymiany dla konsumenta, czy sąd ten jest zobowiązany, przy ustalaniu skutków prawnych zgodnie z przepisami prawa krajowego, uwzględnić z urzędu, z poszanowaniem prawa do sporu między stronami w postępowaniu kontrydiktoryjnym, także nieuczciwy charakter pozostałych warunków umownych, na które powód nie powołał się w pozwie? Czy zasada badania z urzędu ma także zastosowanie zgodnie z orzecznictwem Trybunału, jeżeli powód jest konsumentem, czy też z uwagi na miejsce zajmowane przez prawo do rozporządzania w całym postępowaniu i na szczególne okoliczności odnośnego postępowania, zasada dyspozycyjności ewentualnie wyklucza badanie z urzędu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U 1993, L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Austria) w dniu 1 lutego 2017 r. – VTB Bank (Austria) AG**

(Sprawa C-52/17)

(2017/C 144/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VTB Bank (Austria) AG

Strona pozwana: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Pytania prejudycjalne

1. Czy przepisy wtórnego prawa Unii (w szczególności art. 64 lub 65 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE ⁽¹⁾) znajdują zastosowanie do ustalenia przez urząd wysokości odsetek zgodnie z regulacją ustawową państwa członkowskiego, według której w wypadku przekroczenia limitu dużych ekspozycji zgodnie z art. 395 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾ instytucję kredytową należy zobowiązać do zapłacenia odsetek w wysokości 2 % przekroczenia limitu, w stosunku rocznym, na 30 dni?
2. Czy prawo Unii (w szczególności art. 395 ust. 1 i ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w brzmieniu sprostowania, Dz.U. nr L 321 s. 6 z dnia 30 listopada 2013 r.) stoi na przeszkodzie zastosowaniu regulacji prawa krajowego, jaka zawarta jest np. w § 97 ust. 1 pkt 4 Bankwesengesetz (ustawy o bankowości w brzmieniu BGBl. 2014 I s. 532), w przypadku kiedy mimo spełnienia przesłanek regulacji wyjątkowej zawartej w art. 395 ust. 5 w przypadku naruszenia art. 395 ust. 1 nałożone zostaną odsetki (wyrównawcze)?

3. Czy art. 48 ust. 3 rozporządzenia UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego (ECB/2014/17) ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że „formalne wszczęcie procedury nadzorczej” ma miejsce już wówczas, gdy przedsiębiorstwo dokonało zgłoszenia w urzędzie nadzoru, czy też „formalnie wszczętej procedury nadzorczej” można dopatrywać się w fakcie, że w postępowaniu toczącym się równolegle dla podobnych naruszeń, które miały miejsce we wcześniejszych okresach, urząd nadzoru wydał już decyzję?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 176, s. 338.

⁽²⁾ Dz.U. L 176, s. 1

⁽³⁾ Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczo (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczo), Dz. U. L 141, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 2 lutego 2017 r. – Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt./Nemzetgazdasági
Minisztérium**

(Sprawa C-53/17)

(2017/C 144/28)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt.

Strona pozwana: Nemzetgazdasági Minisztérium

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarty w art. 3 ust. 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. ⁽¹⁾ akapit o następującym brzmieniu „[p]rzedsiębiorstwa pozostające w jednym z takich związków z osobą fizyczną lub grupą osób fizycznych działających wspólnie również traktuje się jak przedsiębiorstwa powiązane, jeżeli prowadzą swoją działalność lub część działalności na tym samym właściwym rynku lub rynkach pokrewnych” należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwa prowadzące działalność na tym samym rynku jako członkowie działającej na skalę globalnej grupy spółek należących do tej samej grupy właścicieli należy uznać jako takie i niezależnie od jakichkolwiek innych okoliczności, za „przedsiębiorstwa [wzajemnie] powiązane” bez konieczności przeprowadzania analizy tego, czy rzeczywiście pozostają one w jednym ze związków wskazanych w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–d) tego rozporządzenia i czy rzeczywiście prowadzą one wspólnie działalność na tym samym rynku?
- 2) Jeśli tak nie jest, czy należy interpretować ten akapit w ten sposób, że spośród przedsiębiorstw prowadzących działalność na tym samym rynku jako członkowie działającej na skalę globalnej grupy spółek należących do tej samej grupy właścicieli, tylko te, które pozostają w jednym ze związków wskazanych w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–d) tego rozporządzenia, można uznać za „przedsiębiorstwa [wzajemnie] powiązane”?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz.U. L 214, s. 3).